2025/516

25.3.2025

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/516

af 11. marts 2025

om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsregler for den digitale tidsalder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fremkomsten af den digitale økonomi har i væsentlig grad påvirket den måde, hvorpå Unionens momssystem fungerer, da det ikke er egnet til de nye digitale forretningsmodeller og ikke giver mulighed for fuldt ud at udnytte de data, der genereres ved digitalisering. Rådets direktiv 2006/112/EF ([3]) bør ændres for at tage hensyn til denne udvikling.

(2) Momsindberetningsforpligtelserne bør tilpasses for at håndtere de udfordringer, der er forbundet med platformsøkonomien, og mindske behovet for flere momsregistreringer i Unionen.

(3) »Momsgabet« er den samlede forskel mellem de momsindtægter, der forventes i henhold til momslovgivningen og supplerende momsbestemmelser, og det beløb, der reelt opkræves. I 2020 blev momsgabet anslået til 93 mia. EUR i Unionen. En betydelig del af momsgabet udgøres af svig, navnlig svig i forbindelse med forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet, anslået til 40-60 mia. EUR. I rapporten om de endelige resultater fra konferencen om Europas fremtid offentliggjort i maj 2022 opfordrede borgerne til foranstaltninger til harmonisering og koordinering af skattepolitikken i medlemsstaterne for at forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse samt foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne for at sikre, at alle virksomheder i Unionen betaler deres rimelige andel af skatterne. Initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder er i overensstemmelse med disse mål.

(4) For at øge skatteopkrævningen i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner og bringe den nuværende fragmentering, der skyldes medlemsstaternes gennemførelse af forskellige indberetningssystemer, til ophør bør der fastsættes regler for Unionens krav til digital indberetning. Sådanne regler bør sikre, at skattemyndighederne modtager oplysninger om hver enkelt transaktion for at gøre det muligt at sammenligne data, øge skattemyndighedernes kontrolkapacitet og skabe en afskrækkende virkning med hensyn til manglende overholdelse af reglerne, samtidig med at overholdelsesomkostningerne for virksomheder, der er aktive i forskellige medlemsstater, reduceres, og hindringerne på det indre marked fjernes.

(5) For at lette automatisering af indberetningsprocessen for både afgiftspligtige personer og skattemyndigheder bør de transaktioner, der skal indberettes til skattemyndighederne, dokumenteres elektronisk. Anvendelse af elektronisk fakturering bør være standardsystemet for udstedelse af fakturaer. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at tillade andre fakturaer i forbindelse med indenlandske leveringer.

([1]) Udtalelse af 12.2.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 228 af 29.6.2023, s. 149.
([3]) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

(6) For at maksimere interoperabiliteten bør elektroniske fakturaer i princippet være i overensstemmelse med den europæiske standard, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1870 ([4]) (»den europæiske standard«), som efterkommer den af Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU ([5]) fremsatte anmodning om at udarbejde en europæisk standard for den semantiske datamodel for kerneelementerne i en elektronisk faktura. Medlemsstaterne bør dog fortsat kunne tillade andre standarder for indenlandske leveringer.

(7) De medlemsstater, der har kompetence til at fastsætte faktureringsregler, bør træffe foranstaltninger, som kan omfatte akkrediteringsordninger, for at sikre, at elektroniske fakturaer udstedt af afgiftspligtige personer overholder de tilladte standarders tekniske syntaks og semantik og indeholder alle de nødvendige data, der er fastsat i disse standarder. Disse foranstaltninger bør træffes for så vidt angår enten afgiftspligtige personer, der skal udstede en faktura, eller tredjepartstjenesteydere eller begge. De personer, der er omfattet af sådanne foranstaltninger, vil være ansvarlige for anvendelsen heraf. Disse foranstaltninger bør dog ikke forhindre afgiftspligtige personer i at vælge midlerne til at udstede og sende deres fakturaer til en kunde, dvs. enten direkte på egen hånd eller med tredjeparters eller, hvis en sådan findes, gennem en offentlig portals mellemkomst.

(8) De nationale digitale indberetningssystemers effektivitet kan blive bragt i fare, hvis afgiftspligtige personer ikke opfylder forpligtelsen til at udstede elektroniske fakturaer for så vidt angår de transaktioner, der er omfattet af en indberetningspligt. I lyset af digitaliseringen af transaktioner og økonomiske udvekslinger og dette direktivs mål for digitalisering af moms, herunder med henblik på at sikre en mere effektiv bekæmpelse af svig, bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte, at besiddelse af en elektronisk faktura, der er udstedt i overensstemmelse med den krævede standard i direktiv 2006/112/EF, er en materiel betingelse for at være berettiget til at fradrage eller kræve tilbagebetaling af den moms, som skal betales eller er betalt.

(9) Definitionen af »elektronisk faktura« bør bringes i overensstemmelse med definitionen i direktiv 2014/55/EU for at opnå standardisering inden for momsindberetning. Som følge heraf bør definitionen af »elektronisk faktura« kun omfatte elektroniske fakturaer, der vil blive udstedt, fremsendt og modtaget i et struktureret elektronisk format, der muliggør automatisk og elektronisk behandling af fakturaer. Forpligtelsen til at anvende et struktureret format bør som minimum omfatte de data, der skal indberettes. Derfor bør hybride fakturaer, der kombinerer data indlejret i et struktureret format og data indlejret i et ustruktureret, menneskeligt læsbart format, være omfattet af definitionen, hvis sådanne fakturaer omfatter alle de data, der skal indberettes i et struktureret format.

(10) For at momsindberetningssystemet kan gennemføres på en effektiv måde, er det nødvendigt, at oplysningerne straks når frem til skattemyndighederne. Fristen for udstedelse af en faktura i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner bør derfor fastsættes til ti dage efter afgiftspligtens indtræden.

(11) Den elektroniske faktura bør lette den automatiske overførsel til skattemyndighederne af de data, der er nødvendige med henblik på kontrol. Til dette formål bør den elektroniske faktura indeholde alle de data, der skal fremsendes til skattemyndighederne i henhold til kravene til digital indberetning, i et struktureret format.

(12) Det vil ikke være muligt at gennemføre den elektroniske faktura som standardmetode til dokumentation af transaktioner i momsmæssig forstand, hvis anvendelse af den elektroniske faktura stadig er betinget af, at modtageren er indforstået hermed, navnlig i en business to business-kontekst. For fakturaer, der udstedes til afgiftspligtige personer og til ikkeafgiftspligtige juridiske personer, bør en sådan accept derfor ikke længere kræves for udstedelse af elektroniske fakturaer, der er i overensstemmelse med den europæiske standard, medmindre en medlemsstat har gjort brug af muligheden for at tillade papirfakturaer eller fakturaer i andre elektroniske formater end elektroniske fakturaer. I tilfælde, hvor en medlemsstat tillader anvendelse af andre standarder for levering af varer eller tjenesteydelser på sit område, bør denne medlemsstat kunne fastsætte, at modtagerens accept af fakturaer, der er udstedt i overensstemmelse med disse standarder, ikke er påkrævet. Når der udstedes elektroniske fakturaer til andre personer, bør de fortsat kunne være betinget af modtagerens accept.

([4]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1870 af 16. oktober 2017 om offentliggørelse af henvisningen til den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over syntakser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU (EUT L 266 af 17.10.2017, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/1870/oj).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj).

(13) Kommissionen har opfyldt sin forpligtelse til at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om virkningen af de fra den 1. januar 2013 gældende faktureringsregler og navnlig om, i hvilket omfang de reelt har ført til en mindskelse af de administrative byrder for virksomhederne, jf. artikel 237 i direktiv 2006/112/EF. Eftersom denne forpligtelse allerede er opfyldt, bør den udgå af nævnte direktiv.

(14) Forpligtelsen til at indsende oversigter til indberetning af transaktioner inden for Fællesskabet bør fjernes, da sådanne transaktioner vil være omfattet af kravene til digital indberetning for grænseoverskridende leveringer af varer og tjenesteydelser, men med mere detaljerede og mere rettidige oplysninger.

(15) For at gøre det lettere for afgiftspligtige personer at fremsende fakturadata til skattemyndigheden bør medlemsstaterne stille de midler, der er nødvendige til en sådan fremsendelse, til rådighed for de afgiftspligtige personer. Disse midler bør muliggøre, at dataene sendes direkte af de afgiftspligtige personer eller af tredjeparter på vedkommendes vegne eller gennem en offentlig portal, hvis en sådan findes.

(16) Selv om de oplysninger, der skal fremsendes i overensstemmelse med kravene til digital indberetning for grænseoverskridende leveringer af varer og tjenesteydelser, bør svare til dem, der blev fremsendt via oversigter, er det nødvendigt at kræve, at afgiftspligtige personer fremlægger yderligere oplysninger, herunder bankoplysninger, således at skattemyndighederne kan følge ikke blot varerne, men også de finansielle strømme.

(17) Det bør undgås at pålægge afgiftspligtige personer, der er aktive i forskellige medlemsstater, en unødvendig administrativ byrde. Sådanne afgiftspligtige personer bør derfor kunne give deres skattemyndigheder de krævede oplysninger ved hjælp af den europæiske standard. Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte yderligere formater for indberetning af data for at gøre det lettere for visse afgiftspligtige personer at give de krævede oplysninger.

(18) For at opnå den nødvendige harmonisering i forbindelse med indberetning af data om grænseoverskridende leveringer af varer og tjenesteydelser bør de data, der skal indberettes, være de samme i alle medlemsstater, uden at medlemsstaterne gives mulighed for at anmode om yderligere data.

(19) Det er vigtigt, at skattemyndighederne råder over de nødvendige oplysninger om alle transaktioner, der er omfattet af en indberetningspligt. For at sikre, at dette mål nås, forekommer det fornuftigt at kræve, at kunden indberetter transaktionen. Dette vil gøre det muligt at krydstjekke dataene med dataene fra leverandøren og sikre, at skattemyndighederne råder over de nødvendige oplysninger i tilfælde, hvor leverandøren ikke har opfyldt indberetningspligten. Det er dog muligt, at de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget vedrørende udstedelse af fakturaer og indberetning, giver tilstrækkelige garantier for, at leverandøren vil indgive oplysningerne til skattemyndighederne, når der udstedes en faktura. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne have mulighed for at fravælge denne regel og udelukke erhververen af varerne og modtageren af tjenesteydelserne fra forpligtelsen til at indberette data om disse transaktioner.

(20) Flere medlemsstater har indført forskellige krav til indberetning for transaktioner på deres område, hvilket har ført til betydelige administrative byrder for afgiftspligtige personer, der er aktive i forskellige medlemsstater, da de er nødt til at tilpasse deres regnskabssystemer for at opfylde disse krav. For at undgå omkostninger som følge af sådanne forskelle bør de ordninger, der anvendes i medlemsstaterne til indberetning af leveringer af varer og tjenesteydelser mod vederlag mellem afgiftspligtige personer på deres område, være i overensstemmelse med elementerne i det system, der anvendes til grænseoverskridende leveringer af varer og tjenesteydelser. Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om elektroniske midler til fremsendelse af oplysningerne, og det bør som med grænseoverskridende leveringer af varer og tjenesteydelser være muligt for den afgiftspligtige person at indsende dataene i overensstemmelse med den europæiske standard, selv om den relevante medlemsstat kan fastsætte yderligere standarder til at overføre dataene. Medlemsstaterne bør tillade, at dataene enten sendes direkte af den afgiftspligtige person eller af en tredjepart på dennes vegne, og de kan tillade anvendelse af en offentlig portal, hvis en sådan findes.

(21) Medlemsstaterne bør ikke være forpligtede til at indføre et transaktionsbaseret digitalt realtidsindberetningskrav for leveringer af varer og tjenesteydelser mod vederlag på deres område, bortset fra dem, der er omfattet af indberetningskravene for grænseoverskridende leveringer af varer og tjenesteydelser. Hvis de imidlertid indfører et sådant krav i fremtiden, bør de gøre dette i overensstemmelse med de nye regler om krav til digital indberetning for egenleveringer og leveringer af varer og tjenesteydelser mellem afgiftspligtige personer på området for en medlemsstat, som er i overensstemmelse med kravene til digital indberetning for grænseoverskridende leveringer af

varer og tjenesteydelser. Medlemsstater, der allerede har et indberetningssystem for disse transaktioner, bør foretage en tilpasning af dette system for at sikre, at dataene indberettes i overensstemmelse med kravene til digital indberetning for egenleveringer og leveringer af varer og tjenesteydelser mellem afgiftspligtige personer på en medlemsstats område.

(22) For at evaluere effektiviteten af kravene til digital indberetning bør Kommissionen udarbejde en vurderingsrapport, der evaluerer indvirkningen af elektronisk fakturering og kravene til både digital indberetning inden for Fællesskabet og indenlandsk digital indberetning på effektiviteten af momsopkrævningen og reduktionen af momsgabet og på gennemførelses- og overholdelsesomkostningerne for afgiftspligtige personer og skattemyndigheder, for at kontrollere, om systemet har nået sine mål, eller om der er behov for yderligere justeringer.

(23) Medlemsstaterne bør fortsat kunne gennemføre andre foranstaltninger for at sikre en korrekt opkrævning af moms og undgå unddragelse. De bør dog ikke kunne pålægge yderligere generelle transaktionsbaserede indberetningsforpligtelser for de transaktioner, der er omfattet af kravene til digital indberetning, medmindre det er påkrævet på nationalt plan for at udarbejde og indsende en momsangivelse eller til revisionsformål. Dette betyder, at medlemsstaterne bør have mulighed for sammen med de realtidsindberetningsforpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, at opretholde deres nationale indberetningsværktøjer baseret på f.eks. et SAF-T-system samt indberetningsforpligtelser, der ikke er generelle, såsom dem, der vedrører kasseapparater. Desuden bør medlemsstaternes mulighed for at anmode om oplysninger fra afgiftspligtige personer under revisioner ikke begrænses, da sådanne oplysninger kun indhentes efter anmodning fra medlemsstaten og ikke er et resultat af de afgiftspligtige personers aktive indberetning.

(24) For at forenkle momsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse har flere medlemsstater med tidligere tilladelse på grundlag af artikel 395 i direktiv 2006/112/EF, hvis det er nødvendigt, indført en indenlandsk digital transaktionsbaseret realtidsindberetningspligt. Disse medlemsstater og de afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, har for nylig foretaget betydelige investeringer for at sikre, at disse systemer fungerer, og at disse mål nås. Derfor bør disse medlemsstater undtagelsesvis først i senest 2035 tilpasse deres systemer for at sikre, at data indberettes i overensstemmelse med kravene til digital indberetning for egenleveringer og leveringer af varer og tjenesteydelser mellem afgiftspligtige personer på deres område, medmindre Kommissionens vurderingsrapport afslører mangler i det grænseoverskridende digitale indberetningssystems funktion. Sådanne mangler kan føre til en yderligere forlængelse af fristen for tilpasning af deres indenlandske indberetningssystem, hvis det er nødvendigt.

(25) Platformsøkonomien har givet anledning til visse vanskeligheder med hensyn til anvendelsen af momsregler, navnlig med hensyn til fastlæggelsen af tjenesteyderens afgiftsmæssige status og de lige konkurrencevilkår mellem små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og andre virksomheder.

(26) Platformsøkonomien har ført til uberettiget konkurrenceforvridning mellem leveringer via onlineplatforme, som undgår momsbeskatning, og leveringer i den traditionelle økonomi, der er momspligtige. Forvridningen har været mest udtalt i de to største sektorer i platformsøkonomien bag e-handel, nemlig sektoren for korttidsudlejning af indkvartering og sektoren for personbefordring ad vej. Det anerkendes imidlertid, at denne forskel kan være mere tydelig i nogle medlemsstater end i andre.

(27) Med henblik på at imødegå konkurrenceforvridningen i sektoren for korttidsudlejning af indkvartering og sektoren for personbefordring ad vej bør der fastsættes regler for at ændre den rolle, som platforme spiller i forbindelse med opkrævning af moms (med henblik på at blive »den formodede leverandør«). Inden for rammerne af denne model med en formodet leverandør, der er en retlig figur, som ikke har nogen indvirkning på regler uden for momslovgivningen, bør platforme pålægges at opkræve moms, når de underliggende leverandører ikke opkræver moms, fordi de f.eks. er ikkeafgiftspligtige personer eller afgiftspligtige personer, der benytter sig af særordningen for små virksomheder.

(28) For at bevare momsneutralitet bør platforme ikke betragtes som »formodet leverandør« og bør derfor ikke opkræve moms, når de underliggende leverandører angiver et registreringsnummer med henblik på momsformål og erklærer, at de vil opkræve den moms, som den formodede leverandør ellers ville skulle betale.

(29) Når medlemsstaterne mener, at der ikke foreligger en sådan konkurrenceforvridning i deres område, er det imidlertid hensigtsmæssigt at give dem mulighed for at udelukke afgiftspligtige personer, der på deres område benytter sig af særordningen for små virksomheder, som ellers systematisk ville være omfattet af reglen om »formodet leverandør«, fra denne regels anvendelsesområde. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte betingelserne for at gøre brug af denne mulighed. Når der gøres brug af denne mulighed, bør medlemsstaterne kunne gøre det på en måde, som ikke medfører uforholdsmæssige administrative byrder for en person, der leverer korttidsudlejning af indkvartering eller

personbefordring ad vej, eller for en afgiftspligtig person, som formidler et sådant udbud. I denne forbindelse bør det ikke anses for at være uforholdsmæssigt at kræve oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om den underliggende leverandør benytter sig af særordningen for små virksomheder. Hvis en medlemsstat benytter sig af en sådan mulighed, berører dette imidlertid ikke platformenes generelle ansvar for at overholde reglen om den formodede leverandør.

(30) For at sikre et minimum af sammenhæng mellem de forskellige nationale momssystemer med hensyn til behandling af korttidsudlejning af indkvartering bør en sådan udlejningstjeneste anses for at have en funktion, der svarer til hotelsektoren, hvis den er uafbrudt og ydes til den samme person i højst 30 nætter. For at tilpasse sig forskellige nationale forhold i sektoren bør medlemsstaterne dog have mulighed for at gøre korttidsudlejning af indkvartering betinget af visse kriterier, betingelser og begrænsninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

(31) Medlemsstaterne fortolker leveringsstedet for den formidlingstjeneste, som platforme stiller til rådighed for ikkeafgiftspligtige personer, forskelligt. Det er derfor nødvendigt at præcisere denne regel og sikre et fælles kriterium.

(32) For at undgå situationer, hvor platforme medtages i særordningen for rejsebureauer for så vidt angår transaktioner, for hvilke de betragtes som formodet leverandør, bør det præciseres, at disse transaktioner ikke er omfattet af denne særordning. Det bør ligeledes sikres, at rejsebureauer ikke er omfattet af reglen om formodet leverandør.

(33) Under hensyntagen til den eksisterende divergerende praksis i medlemsstaterne med hensyn til identifikation af afgiftspligtige personer er det hensigtsmæssigt at fastsætte en længere overgangsperiode for anvendelse af reglen om formodet leverandør for at sikre en gnidningsløs overgang til den nye regel.

(34) Dette direktiv berører ikke de regler, der er fastsat i andre EU-retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 ([6]), der regulerer andre aspekter af onlineplatformes levering af tjenester, såsom de forpligtelser, der gælder for udbydere af onlineplatforme, som giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med erhvervsdrivende.

(35) Rådets direktiv (EU) 2017/2455 ([7]) og (EU) 2019/1995 ([8]) ændrede direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsreglerne for beskatning af grænseoverskridende e-handelsaktiviteter mellem virksomheder og forbrugere i Unionen. Disse ændringsdirektiver mindskede konkurrenceforvridningen, forbedrede det administrative samarbejde og indførte en række forenklinger. Selv om de ændringer, der blev indført ved nævnte direktiver, og som har fundet anvendelse siden den 1. juli 2021, i vid udstrækning har været vellykkede, er der et behov for visse forbedringer.

(36) Visse eksisterende regler bør præciseres. Dette omfatter reglen om beregning af den kalenderårsbaserede tærskel på 10 000 EUR, der er fastsat i artikel 59c i direktiv 2006/112/EF, under hvilken levering af teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser og fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, der leveres af en leverandør, som er etableret i Unionen og kun er etableret i én medlemsstat, fortsat kan pålægges moms i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person, der leverer disse ydelser, er etableret, eller hvor disse varer befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes. Artikel 59c i direktiv 2006/112/EF bør ændres for at sikre, at kun fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, der leveres fra den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, medtages i beregningen af tærsklen på 10 000 EUR, men ikke fjernsalg fra et varelager i en anden medlemsstat. Andre mindre ændringer er nødvendige for at præcisere visse praktiske aspekter såsom angivelse af en webadresse.

(37) Direktiv 2006/112/EF bør også ændres for at præcisere, at alle leveringer af tjenesteydelser mellem virksomheder og forbrugere, der leveres inden for Unionen af afgiftspligtige personer, som er etableret uden for Unionen, er omfattet

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

([7]) Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2455/oj).

([8]) Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer (EUT L 310, 2.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1995/oj).

af særordningen for tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Unionen, dvs. ordningen med en ikke-EU-one-stop-shop (»ikke-EU-OSS«), og ikke kun leveringer af tjenesteydelser til kunder, der er etableret i Unionen. Efter indførelsen af de nye regler om momssatser ved Rådets direktiv (EU) 2022/542 ([9]) er det for at tage højde for fritagelser efter artikel 151 i direktiv 2006/112/EF vedrørende leveringer af varer og tjenesteydelser blandt andet som led i diplomatiske og konsulære ordninger og til visse andre internationale organer også nødvendigt at udvide OSS-ordningerne i henhold til afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF ved at sikre, at leveringer med fradragsret, for hvilke der anvendes nulsats eller momsfritagelse, falder ind under anvendelsesområdet for disse ordninger. Desuden bør direktiv 2006/112/EF ændres for at præcisere, hvornår den afgiftspligtige person, der gør brug af særordningerne, kan ændre de relevante momsangivelser inden for de tre eksisterende forenklingsordninger, dvs. ikke-EU-OSS, EU-OSS og indførsel-OSS (»IOSS«). Denne præcisering bør gøre det muligt for afgiftspligtige personer, der er registreret med henblik på ordningerne, at foretage ændringer af de relevante momsangivelser indtil fristen for indgivelse af disse angivelser. Det bør desuden præciseres, at ændringer af tidligere momsangivelser kun er tilladt i momsangivelser for efterfølgende afgiftsperioder. Endelig bør tidspunktet for afgiftspligtens indtræden for så vidt angår leveringer inden for rammerne af forenklingsordningerne EU-OSS og ikke-EU-OSS fastlægges tydeligt for at undgå forskelle i anvendelsen af reglerne mellem medlemsstaterne.

(38) Momsregistrering kræves generelt i alle medlemsstater, hvor afgiftspligtige transaktioner finder sted. For at mindske antallet af tilfælde, hvor der kræves flere momsregistreringer, blev der ved direktiv (EU) 2017/2455 imidlertid indført en række foranstaltninger i direktiv 2006/112/EF for at minimere behovet for flere momsregistreringer. For yderligere at mindske behovet for flere momsregistreringer er der blevet udpeget en række udvidelsesforanstaltninger til støtte for målet om en fælles momsregistrering i Unionen. Der bør derfor fastsættes regler for disse udvidelsesforanstaltninger.

(39) Blandt andre foranstaltninger blev anvendelsesområdet for mini-OSS ved direktiv (EU) 2017/2455 udvidet til at blive en bredere OSS, der omfatter alle grænseoverskridende leveringer af tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer, der finder sted i Unionen, og alt fjernsalg af varer inden for Fællesskabet. Undtagelsesvis kan elektroniske grænseflader såsom markedspladser og platforme, der bliver formodede leverandører for visse leveringer af varer inden for Unionen, også angive visse indenlandske leveringer af varer i EU-OSS-ordningen. For at støtte målet om en fælles momsregistrering i Unionen bør anvendelsesområdet for EU-OSS-ordningen udvides yderligere til at omfatte andre leveringer af varer, herunder indenlandske leveringer af varer mellem virksomheder og forbrugere i Unionen foretaget af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, hvilket sikrer, at virksomheder ikke behøver at lade sig momsregistrere i hver medlemsstat, hvor sådanne leveringer af varer til forbrugere finder sted.

(40) Moms opkræves og afregnes normalt af leverandøren af varerne eller tjenesteydelserne. Medlemsstaterne kan dog under visse omstændigheder fastsætte, at det er modtageren af leveringen snarere end leverandøren, der i henhold til ordningen for omvendt betalingspligt er forpligtet til at afregne den skyldige moms. For yderligere at støtte målet om en fælles momsregistrering i Unionen bør der fastsættes regler for den obligatoriske anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt i situationer, hvor leverandører ikke er etableret og ikke er registreret med henblik på momsformål i den medlemsstat, hvor momsen skal betales. Ved levering af varer eller tjenesteydelser til en person, der er momsregistreret i den medlemsstat, hvor leveringen er afgiftspligtig, bør disse leverandører anvende omvendt betalingspligt. Med henblik på kontrol bør disse leveringer anføres i oversigten. Ud over den obligatoriske anvendelse bør medlemsstaterne også kunne anvende ordningen for omvendt betalingspligt på leveringer foretaget af ikkeetablerede erhvervsdrivende, der leverer varer eller tjenesteydelser til en kunde, uanset sidstnævntes status. Leveringer, der er omfattet af fortjenstmargenordningen som fastsat i afsnit XII, kapitel 4, i direktiv 2006/112/EF, bør imidlertid udelukkes fra ordningen for omvendt betalingspligt.

(41) Ved direktiv (EU) 2017/2455 indførtes en særlig forenkling, nemlig IOSS, i direktiv 2006/112/EF, og denne havde til formål at mindske den byrde i forbindelse med overholdelse af momsreglerne, der er forbundet med indførsel af visse varer af lav værdi til forbrugere i Unionen. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af direktiv 2006/112/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til bedre at sikre korrekt anvendelse og kontrol af IOSS-momsregistreringsnumre med henblik på den fritagelse, der er fastsat i nævnte direktiv. Disse beføjelser bør give Kommissionen mulighed for at vedtage en gennemførelsesretsakt for at indføre særlige foranstaltninger med henblik på at forhindre visse former for afgiftsunddragelse eller -undgåelse. Sådanne særlige foranstaltninger

([9]) Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften (EUT L 107 af 6.4.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/542/oj).

indebærer, at det unikke forsendelsesnummer forbindes med IOSS-momsregistreringsnummeret. Beføjelserne bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([10]).

(42) Momsregistrering af en leverandør er nødvendig, når denne leverandør ikke er momsregistreret i den medlemsstat, hvor moms skal betales. Navnlig medfører overførsel af en afgiftspligtig persons egne varer til en anden medlemsstat, bl.a. med henblik på denne persons e-handelsrelaterede virksomhed, et behov for registrering i de medlemsstater, som de egne varer overføres fra og til. I overensstemmelse med målet om en fælles momsregistrering i Unionen bør de tilfælde, hvor der kræves flere momsregistreringer, reduceres yderligere ved at fastsætte bestemmelser om anvendelse af en ny ordning inden for rammerne af OSS-ordningerne. En sådan ny ordning bør specifikt have til formål at forenkle overholdelsen af momsreglerne i forbindelse med visse overførsler af egne varer. Hvis en overførsel af egne varer foretages af en afgiftspligtig person for en anden afgiftspligtig persons regning, og såfremt overførslen ikke sker efter udtrykkelig anmodning fra sidstnævnte, bør førstnævnte desuden være forpligtet til at meddele ejeren af disse varer visse oplysninger om overførslen.

(43) Direktiv 2006/112/EF indeholder bestemmelser om forenklet momsbehandling af varer, der overføres i henhold til konsignationsaftaler, når visse betingelser er opfyldt. Da OSS-forenklingsordningen for overførsel af egne varer er omfattende og omfatter grænseoverskridende varebevægelser, der i øjeblikket er omfattet af konsignationsaftaler i henhold til artikel 17a i direktiv 2006/112/EF, er det nødvendigt at udfase disse aftaler ved at medtage en slutdato inden den fuldstændige ophævelse af konsignationsbestemmelserne i nævnte direktiv. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en slutdato, den 30. juni 2028, hvorefter det ikke længere vil være muligt at gennemføre nye konsignationsaftaler. For konsignationsaftaler, der begynder den 30. juni 2028 eller før, bør de relevante betingelser, herunder fristen på 12 måneder for overdragelse af ejerskabet til varer til den påtænkte køber, fortsat finde anvendelse. Sideløbende med indførelsen af den nye slutdato bør det fastsættes, at disse aftaler ophører med at finde anvendelse den 30. juni 2029, da de ikke længere vil være nødvendige efter denne dato.

(44) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([11]) har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af deres gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(45) Målene for dette direktiv, nemlig at bringe momssystemet ind i den digitale tidsalder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for at harmonisere og fremme brugen af krav til digital indberetning, forbedre momsbehandlingen af platforme og mindske antallet af tilfælde, hvor en virksomhed er nødt til at registrere sig i andre medlemsstater, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(46) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra nærværende direktivs ikrafttræden

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([11]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

1) I artikel 143 indsættes følgende stykke:

»1a. Med henblik på den fritagelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra ca), vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt for at indføre særlige foranstaltninger til at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse ved bl.a. at forbinde det unikke forsendelsesnummer med det tilsvarende individuelle momsregistreringsnummer som omhandlet i dette direktivs artikel 369q. Denne gennemførelsesretsakt vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, som er omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

Kommissionen bistås af det stående udvalg vedrørende administrativt samarbejde, der er nedsat ved artikel 58 i forordning (EU) nr. 904/2010 (**). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(**) Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj).«

2) I artikel 218 tilføjes følgende stykke:

»Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med betingelser, som de fastsætter, kræve, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, udsteder elektroniske fakturaer for andre leveringer af varer og tjenesteydelser på deres område end dem, der er omhandlet i artikel 262.«

3) I artikel 232 tilføjes følgende stykke:

»Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstater, som har benyttet den i artikel 218, stk. 2, fastsatte mulighed, bestemme, at anvendelse af elektroniske fakturaer udstedt af afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, ikke forudsætter, at modtageren, som er etableret på deres område, er indforstået hermed.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2027

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 14a affattes således:

»*Artikel 14a*

1. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, anses denne afgiftspligtige person for selv at have modtaget og leveret disse varer.

2. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer i Fællesskabet fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Kommissionen forelægger senest den 1. juli 2027 på grundlag af oplysninger indhentet fra medlemsstaterne Europa-Parlamentet og Rådet en vurderingsrapport om, hvordan reglen om formodet leverandør i første afsnit fungerer, og fremsætter, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag om yderligere forlængelse heraf.«

2) I artikel 17a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) varer forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjepart for dennes regning til en anden medlemsstat den 30. juni 2028 eller før med henblik på levering af disse varer dér på et senere tidspunkt og efter deres ankomst til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer«.

b) Følgende stykke tilføjes:

»8. Denne artikel ophører med at finde anvendelse den 30. juni 2029.«

3) I afsnit V, kapitel 3a, affattes overskriften således:

»**KAPITEL 3a**

Tærskel for afgiftspligtige personer, der leverer visse varer omfattet af artikel 33, litra a), og visse tjenesteydelser omfattet af artikel 58«.

4) I artikel 59c foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) tjenesteydelser leveres til en ikkeafgiftspligtig person, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er omhandlet i litra a), eller varer forsendes eller transporteres fra den i litra a) omhandlede medlemsstat til en anden medlemsstat, og«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i denne artikels stk. 1, litra a), omhandlede medlemsstat giver de afgiftspligtige personer, der foretager leveringer, som kan omfattes af nævnte stykke, ret til at vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med artikel 33, litra a), og artikel 58, og dette skal under alle omstændigheder omfatte to kalenderår.

Det valg, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, anses for at være anvendt af afgiftspligtige personer, der er registreret i særordningen omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3.«

5) Artikel 66 affattes således:

»*Artikel 66*

1. Uanset artikel 63, 64 og 65 kan medlemsstaterne fastsætte, at moms for visse transaktioner eller visse kategorier af afgiftspligtige personer forfalder på et af følgende tidspunkter:

a) senest ved udstedelsen af faktura

b) senest når betaling er modtaget

c) såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt denne udstedes for sent, inden for en angiven frist, som senest er ved udløbet af den frist for udstedelse af fakturaer, der er pålagt af medlemsstaterne i medfør af artikel 222, stk. 2, eller såfremt en sådan frist ikke er pålagt af en medlemsstat, inden for en angiven frist fra datoen for afgiftspligtens indtræden.

2. Undtagelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende leveringer:

a) leveringer af tjenesteydelser, der er omfattet af særordningen som omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2, når disse leveringer foretages af en afgiftspligtig person, der har tilladelse til at anvende denne særordning i overensstemmelse med artikel 359

b) leveringer, der er omfattet af særordningen som omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, når disse leveringer foretages af en afgiftspligtig person, der har tilladelse til at anvende denne særordning i overensstemmelse med artikel 369b

c) leveringer af tjenesteydelser, for hvilke der skal betales moms af kunden i medfør af artikel 196

d) leveringer eller overførsler af varer omhandlet i artikel 67, stk. 1.«

6) Artikel 167a, stk. 1, affattes således:

»Medlemsstaterne kan indføre en valgfri ordning, hvorefter fradragsretten for en afgiftspligtig person, hvis moms udelukkende forfalder i henhold til artikel 66, stk. 1, litra b), udskydes, indtil der er betalt moms til leverandøren af de varer eller tjenesteydelser, som er leveret til den afgiftspligtige person.«

7) Artikel 226, nr. 7a), affattes således:

»7a) i tilfælde af at momsen forfalder på det tidspunkt, hvor betalingen modtages i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, litra b), og fradragsretten indtræffer på det tidspunkt, hvor den fradragsberettigede afgift forfalder, angivelsen »kasseregnskab««.

8) Artikel 237 udgår.

9) Artikel 359 affattes således:

»*Artikel 359*

Medlemsstaterne tillader enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som leverer tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person, at anvende denne særordning. Denne særordning finder anvendelse på alle sådanne tjenesteydelser, der leveres inden for Fællesskabet.«

10) Artikel 361, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) elektronisk adresse, herunder i givet fald websteder«.

11) Artikel 368 affattes således:

»*Artikel 368*

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår tjenesteydelser omfattet af denne særordning ikke fradrage moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaterne i henhold til dette direktivs artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF skal den pågældende afgiftspligtige person tilbagebetales i overensstemmelse med nævnte direktiv. Artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetalinger vedrørende varer og tjenesteydelser, som er anvendt med henblik på leveringer af tjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af særordningen, skal personen fradrage moms opkrævet i den pågældende medlemsstat vedrørende sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning i den momsangivelse, der skal indgives efter artikel 250.«

12) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 369aa*

Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende på Fællesskabets område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, levering af elektricitet eller levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet på de i artikel 39 fastsatte betingelser, når disse leveringer foretages til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor varerne er momspligtige, anses med henblik på anvendelse af artikel 369b for at være fjernsalg af varer inden for Fællesskabet indtil den 30. juni 2028.«

13) Artikel 369j, stk. 1, affattes således:

»En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning ikke fradrage moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaterne i henhold til dette direktivs artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1), artikel 3 og artikel 8, stk. 1, litra e), i direktiv 2008/9/EF skal den pågældende afgiftspligtige person tilbagebetales i overensstemmelse med nævnte direktiver. Artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetalinger

vedrørende varer eller tjenesteydelser, som er anvendt med henblik på leveringer af varer, der er omfattet af denne særordning.«

14) I artikel 369m indsættes følgende stykke:

»1a. Denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på afgiftspligtige personer, der er omfattet af særordningen i afsnit XII, kapitel 1, afdeling 2.«

15) I artikel 369p foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra c), affattes således:

»c) elektronisk adresse og i givet fald websteder«.

b) Stk. 3, litra c), affattes således:

»c) elektronisk adresse og i givet fald websteder«.

16) Artikel 369w, stk. 1, affattes således:

»En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning ikke fradrage moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaterne i henhold til dette direktivs artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1), artikel 3 og artikel 8, stk. 1, litra e), i direktiv 2008/9/EF skal den pågældende afgiftspligtige person tilbagebetales i overensstemmelse med nævnte direktiver. Artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetalinger vedrørende varer eller tjenesteydelser, som er anvendt med henblik på leveringer af varer, der er omfattet af denne særordning.«

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. juli 2028

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 28a*

1. Uanset artikel 28 anses en afgiftspligtig person, der ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller lignende midler i Unionen formidler levering af korttidsudlejning af indkvartering, dvs. uafbrudt udlejning af indkvartering til samme person i højst 30 nætter, eller personbefordring ad vej, for selv at have modtaget og leveret disse tjenesteydelser, medmindre den person, der leverer disse tjenesteydelser:

a) har givet den afgiftspligtige person, der formidler leveringen, sit registreringsnummer med henblik på momsformål, der er udstedt i de medlemsstater, hvor leveringen finder sted, eller det registreringsnummer, som vedkommende har fået tildelt i henhold til artikel 362 eller 369d, og

b) over for den afgiftspligtige person, der formidler leveringen, har erklæret, at vedkommende vil opkræve enhver skyldig moms på den pågældende levering.

2. Med henblik på stk. 1 forstås ved personbefordring ad vej inden for Unionen den del af tjenesteydelsen, der udføres mellem to steder i Unionen.

3. Denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på leveringer, der foretages i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 3.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at den i stk. 1 omhandlede afgiftspligtige person, der formidler leveringen, validerer det registreringsnummer med henblik på momsformål, der er omhandlet i nævnte stykkes litra a), ved hjælp af passende midler, der er fastsat i overensstemmelse med national ret.

5. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne udelukke leveringer af korttidsudlejning af indkvartering eller personbefordring ad vej eller begge dele, der foretages på deres område i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 1, afdeling 2, fra anvendelsesområdet for stk. 1.

6. Hvis en medlemsstat har gjort brug af muligheden i stk. 5, underretter den Momsudvalget herom. Kommissionen offentliggør en fuldstændig liste over de medlemsstater, der har gjort brug af denne mulighed.

7. Senest den 1. juli 2033 forelægger Kommissionen Rådet en rapport med en evaluering af anvendelsen af denne artikel og anvendelsen af momsreglerne på formidlingstjenester, herunder indvirkningen på det indre markeds funktion og effektiviteten af momsopkrævningen. Kommissionen fremsætter et passende lovgivningsforslag, hvis det skønnes nødvendigt.«

2) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 46a*

Leveringsstedet for en formidlingstjeneste, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller lignende midler, er det sted, hvor den underliggende transaktion foretages i overensstemmelse med dette direktiv.«

3) I artikel 135 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Uanset første afsnits litra a) anses uafbrudt udlejning af indkvartering til samme person i højst 30 nætter for at have en funktion, der svarer til hotelsektoren, med forbehold af kriterier, betingelser og begrænsninger, der skal fastsættes af medlemsstaterne.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Medlemsstaterne meddeler inden den 1. juli 2028 momsudvalget teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, hvori de fastsætter de kriterier, betingelser og begrænsninger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit.

Senest den 31. december 2028 offentliggør Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes oplysninger, jf. dette stykkes første afsnit, en fuldstændig liste over de kriterier, betingelser og begrænsninger, som medlemsstaterne har fastsat med hensyn til stk. 2, andet afsnit.«

4) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 136b*

Hvis en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 28a, fritager medlemsstaterne leveringen af disse tjenesteydelser til denne afgiftspligtige person.«

5) I artikel 138 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Dette stykkes første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse på overførsler, der angives i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5.«

b) Stk. 2), litra c), affattes således:

»c) levering af varer i form af overførsel til en anden medlemsstat, som ville have været omfattet af fritagelse i henhold til stk. 1 og nærværende stykkes litra a) og b), hvis den var foretaget på vegne af en anden afgiftspligtig person.«

6) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 172a*

Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 28a, påvirker disse leveringer ikke den afgiftspligtige persons fradragsret, uanset om momsen er fradragsberettiget for disse leveringer.«

7) Artikel 194 affattes således:

»*Artikel 194*

1. Hvis en afgiftspligtig levering af varer eller tjenesteydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret og ikke er registreret med henblik på momsformål ved hjælp af et individuelt momsregistreringsnummer som omhandlet i artikel 214 i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, er den afgiftspligtige person, der er betalingspligtig for moms, den person, som varerne eller tjenesteydelserne leveres til, hvis vedkommende allerede er registreret med henblik på momsformål i den pågældende medlemsstat, uden at dette dog berører artikel 195 og 196.

Hvis en afgiftspligtig levering af varer eller tjenesteydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, kan medlemsstaterne derudover i overensstemmelse med de betingelser, som de fastlægger, bestemme, at den betalingspligtige for moms er den person, som varerne eller tjenesteydelserne leveres til.

2. Denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på levering af varer foretaget af en afgiftspligtig videreforhandler som defineret i artikel 311, stk. 1, nr. 5), når varerne er momspligtige efter særordningerne i afsnit XII, kapitel 4, afdeling 2.«

8) Artikel 222, stk. 1, affattes således:

»For leveringer af varer, der foretages på de i artikel 138 anførte betingelser, eller for leveringer af varer eller tjenesteydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 194 og 196, skal der udstedes en faktura senest den 15. dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten indtræder.«

9) Artikel 226, nr. 4), affattes således:

»4) kundens momsregistreringsnummer omhandlet i artikel 214, i henhold til hvilket kunden har modtaget en levering af varer eller tjenesteydelser, for hvilken kunden er betalingspligtig for moms, eller en levering af varer som omhandlet i artikel 138, medmindre særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5, anvendes«.

10) I artikel 242a foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler levering i Unionen af korttidsudlejning af indkvartering eller personbefordring ad vej, og denne afgiftspligtige person ikke anses for selv at have modtaget og leveret disse tjenesteydelser efter artikel 28a, er den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, forpligtet til at føre regnskab over de pågældende leveringer. Disse regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at skattemyndighederne i de medlemsstater, hvor de pågældende leveringer er afgiftspligtige, kan kontrollere, om momsen er afregnet korrekt.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De i stk. 1 og 1a omhandlede regnskaber skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for de berørte medlemsstater.

Medlemsstaterne kan fortsat anmode om, at de i stk. 1 og 1a omhandlede regnskaber stilles til rådighed regelmæssigt og systematisk, indtil der er automatisk adgang til disse regnskaber.

Disse regnskaber opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor den pågældende transaktion blev foretaget.«

11) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 242b*

Når en afgiftspligtig person overfører varer til en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, på vegne af en anden afgiftspligtig person, underretter førstnævnte senest ved transporten eller forsendelsen af varerne sidstnævnte om, at vedkommendes varer overføres eller vil blive overført, hvis overførslen ikke sker efter udtrykkelig anmodning fra sidstnævnte.«

12) Artikel 262, stk. 1, affattes således:

»1. Enhver momsregistreret afgiftspligtig person skal indsende en oversigt over følgende:

a) de erhververe, der er registreret med henblik på momsformål, og til hvilke den pågældende momsregistrerede afgiftspligtige person har leveret varer på de i artikel 138, stk. 1 og stk. 2, litra c), fastsatte betingelser, medmindre særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5, anvendes

b) de momsregistrerede personer, til hvilke den pågældende momsregistrerede afgiftspligtige person har leveret varer, der blev leveret til den pågældende afgiftspligtige person ved erhvervelse inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 42

c) de afgiftspligtige personer og de ikkeafgiftspligtige juridiske personer, der er registreret med henblik på momsformål, og til hvilke den pågældende afgiftspligtige person, der er registreret med henblik på momsformål, har leveret varer eller tjenesteydelser, bortset fra varer eller tjenesteydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, for hvilke kunden skal betale moms i henhold til artikel 194, for så vidt som kunden er registreret med henblik på momsformål, eller i henhold til artikel 196.«

13) Artikel 288, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) beløbet for de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 136a, 136b, 146-149, 151, 152 og 153«.

14) I artikel 306 tilføjes følgende stykke:

»3. Den særordning, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, finder ikke anvendelse på leveringer foretaget i henhold til artikel 28a.«

15) I afsnit XII affattes overskriften til kapitel 6 således:

»**KAPITEL 6**

Særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller udfører fjernsalg af varer, visse indenlandske leveringer af varer eller overførsler af egne varer«.

16) Artikel 365 affattes således:

»*Artikel 365*

Momsangivelsen skal indeholde det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelsen af denne særordning samt for hver forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, den samlede værdi uden moms af de af denne særordning omfattede leveringer af tjenesteydelser, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i afgiftsperioden, og det samlede beløb opdelt efter tilsvarende momssats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige momsbeløb skal anføres i momsangivelsen, hvis det er relevant.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen indtil den dato, hvor momsangivelsen skal indsendes i overensstemmelse med artikel 364, medtages sådanne ændringer i denne momsangivelse.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen for en tidligere afgiftsperiode efter den dato, hvor momsangivelsen skulle indsendes i overensstemmelse med artikel 364, medtages sådanne ændringer i en momsangivelse for en efterfølgende afgiftsperiode inden for tre år efter den dato, hvor den oprindelige momsangivelse

skulle indsendes i overensstemmelse med nævnte artikel. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.«

17) I afsnit XII, kapitel 6, affattes overskriften til afdeling 3 således:

»AFDELING 3

SÆRORDNING FOR FJERNSALG AF VARER INDEN FOR FÆLLESSKABET, FOR VISSE LEVERINGER AF VARER INDEN FOR EN MEDLEMSSTAT FORETAGET AF EN AFGIFTSPLIGTIG PERSON OG FOR VISSE TJENESTEYDELSER LEVERET AF AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER, DER ER ETABLERET I FÆLLESSKABET, MEN IKKE I FORBRUGSMEDLEMSSTATEN«.

18) I artikel 369a foretages følgende ændringer:

a) I nr. 2) foretages følgende ændringer:

i) Tredje afsnit affattes således:

»Når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet og ikke har noget fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes. I tilfælde af levering af varer uden forsendelse eller transport af varerne, eller hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat, eller i overensstemmelse med artikel 37 eller 39 er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat, hvor leveringen finder sted. Hvis der er flere end én medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, eller hvor leveringen finder sted, skal den afgiftspligtige person angive, hvilken af disse medlemsstater der skal være identifikationsmedlemsstaten. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset dette nummers første, andet og tredje afsnit er identifikationsmedlemsstaten for denne særordning den samme som for den særordning, der er fastsat i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5, hvis den afgiftspligtige person er registreret med henblik på denne særordning.«

b) I nr. 3) foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) i tilfælde af levering af varer i en medlemsstat uden forsendelse eller transport af varerne, eller hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, nævnte medlemsstat«.

ii) Følgende litra tilføjes:

»d) i tilfælde af levering af varer i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 39, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, den medlemsstat, hvor leveringen anses for at have fundet sted.«

19) Artikel 369b affattes således:

»*Artikel 369b*

Medlemsstaterne tillader følgende afgiftspligtige personer, bortset fra dem, der udelukkende foretager afgiftsfrie leveringer af varer og ydelser, som ikke giver ret til fradrag, at gøre brug af denne særordning:

a) en afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet

b) en afgiftspligtig person, der formidler levering af varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, uden forsendelse eller transport, eller hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat

c) en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som leverer tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person

d) en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor varerne er momspligtige, og som leverer varer i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 39 til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person

e) en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor varerne er momspligtige, og som leverer varer uden forsendelse eller transport, eller hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat, til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person

f) en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvortil varerne er blevet overført i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5, når disse varer er momspligtige i overensstemmelse med artikel 16, 18 eller 26, eller når der kræves regulering af fradraget i overensstemmelse med afsnit X, kapitel 5.

Denne særordning finder anvendelse på alle omfattede leveringer, der foretages i Fællesskabet af den pågældende afgiftspligtige person.«

20) Artikel 369g affattes således:

»*Artikel 369g*

1. Momsangivelsen skal indeholde momsregistreringsnummeret omhandlet i artikel 369d og for hver forbrugsmedlemsstat den samlede værdi uden moms og, såfremt det er relevant, de gældende momssatser, det samlede beløb opdelt efter tilsvarende momssats og det samlede skyldige momsbeløb for følgende leveringer omfattet af denne særordning, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i afgiftsperioden:

a) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet

b) leveringer af tjenesteydelser

c) leveringer af varer i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 39, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person

d) leveringer af varer, herunder foretaget af en afgiftspligtig person, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, uden forsendelse eller transport, eller hvis forsendelsen eller transporten påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person

e) leveringer af varer og tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 16, 18 og 26 efter overførsel af egne varer i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5.

Momsangivelsen skal også indeholde ændringer vedrørende tidligere afgiftsperioder, jf. stk. 5, andet afsnit.

2. Hvis varerne leveres uden forsendelse eller transport, eller hvis de forsendes eller transporteres i eller fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi uden moms og, såfremt det er relevant, de gældende momssatser, det samlede beløb opdelt efter tilsvarende momssats og det

samlede skyldige momsbeløb for følgende leveringer omfattet af denne særordning for hver medlemsstat, i hvilken sådanne varer leveres uden forsendelse eller transport, eller i eller fra hvilken sådanne varer forsendes eller transporteres:

a) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet

b) leveringer af varer, herunder foretaget af en afgiftspligtig person, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, uden forsendelse eller transport eller, hvis forsendelsen eller transporten påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person.

c) leveringer af varer i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 39, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person

d) leveringer af varer og tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 16, 18 og 26 efter overførsel af egne varer i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5.

For de i dette stykke omhandlede leveringer skal momsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hver medlemsstat, hvor sådanne varer leveres uden forsendelse eller transport, eller hvori eller -fra de forsendes, eller i eller fra hvilken sådanne varer forsendes eller transporteres, hvis et sådant foreligger.

Momsangivelsen skal indeholde de i dette stykke omhandlede oplysninger opdelt efter forbrugsmedlemsstat.

3. Når den afgiftspligtige person, der leverer tjenesteydelser omfattet af særordningen, har et eller flere faste forretningssteder i en anden medlemsstat end identifikationsmedlemsstaten, hvorfra tjenesteydelserne leveres, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi uden moms og, såfremt det er relevant, de gældende momssatser, det samlede beløb opdelt efter tilsvarende momssats og det samlede skyldige momsbeløb for sådanne leveringer for hver medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person har et forretningssted, tillige med dette forretningssteds individuelle momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer opdelt efter forbrugsmedlemsstat.

4. Når der kræves regulering af fradraget for varer, der er blevet overført i overensstemmelse med særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5, skal momsangivelsen indeholde de relevante faktorer, der har givet anledning til reguleringen, og det skyldige momsbeløb samt for investeringsgoder startdatoen for den reguleringsperiode, der begynder efter overførslen.

5. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen indtil den dato, hvor momsangivelsen skal indsendes i overensstemmelse med artikel 369f, medtages sådanne ændringer i denne momsangivelse.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen for en tidligere afgiftsperiode efter den dato, hvor momsangivelsen skulle indsendes i overensstemmelse med artikel 369f, medtages sådanne ændringer i en momsangivelse for en efterfølgende afgiftsperiode inden for tre år efter den dato, hvor den oprindelige momsangivelse skulle indsendes i overensstemmelse med nævnte artikel. Denne efterfølgende momsangivelse skal indeholde den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.

6. Med henblik på denne artikel omfatter momsangivelsen ikke afgiftsfrie leveringer af varer eller tjenesteydelser, som ikke giver ret til fradrag.«

21) I artikel 369p foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»e) status som afgiftspligtig person, der anses for at have modtaget og leveret varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 1.«

b) I stk. 3 tilføjes følgende litra:

»f) status som afgiftspligtig person, der anses for at have modtaget og leveret varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 1.«

22) Artikel 369t affattes således:

»*Artikel 369t*

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369q nævnte momsregistreringsnummer og for hver forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, den samlede værdi uden moms af fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, for hvilke moms er forfaldet i afgiftsperioden, og det samlede beløb opdelt efter tilsvarende momssats. De gældende momssatser og det samlede skyldige momsbeløb skal også anføres i momsangivelsen, hvis det er relevant.

2. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen indtil den dato, hvor momsangivelsen skal indsendes i overensstemmelse med artikel 369s, medtages sådanne ændringer i denne momsangivelse.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen for en tidligere afgiftsperiode efter den dato, hvor momsangivelsen skulle indsendes i overensstemmelse med artikel 369s, medtages sådanne ændringer i en momsangivelse for en efterfølgende afgiftsperiode inden for tre år efter den dato, hvor den oprindelige momsangivelse skulle indsendes i overensstemmelse med nævnte artikel. Denne efterfølgende momsangivelse skal indeholde den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.«

23) I afsnit XII, kapitel 6, indsættes følgende afdeling:

»AFDELING 5

SÆRORDNING FOR OVERFØRSEL AF EGNE VARER

Artikel 369xa

1. I denne afdeling forstås, uden at det berører andre fællesskabsbestemmelser, ved:

a) »overførsel af egne varer«: overførsel af varer til en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, hvilket ikke omfatter overførsler af varer, for hvilke der ikke er fuld fradragsret i denne medlemsstat

b) »identifikationsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor en afgiftspligtig person har etableret sin økonomiske virksomhed, eller, hvis den afgiftspligtige person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, det sted, hvor den afgiftspligtige person har et fast forretningssted.

2. Hvis en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, men har mere end ét fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten med henblik på stk. 1, litra b), den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af denne særordning. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

Når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet og ikke har fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varer påbegyndes. Hvis der er flere end én medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varer påbegyndes, skal den afgiftspligtige person angive, hvilken af disse medlemsstater der skal være identifikationsmedlemsstaten. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

3. Uanset denne artikels stk. 1, litra b), og stk. 2 er identifikationsmedlemsstaten for denne særordning den samme som for den særordning, der er fastsat i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, hvis den afgiftspligtige person er registreret med henblik på denne særordning.

Artikel 369xb

Medlemsstaterne tillader afgiftspligtige personer, der foretager overførsler af egne varer, at anvende denne særordning.

Denne særordning finder anvendelse på alle overførsler af egne varer, der foretages af en afgiftspligtig person, som er registreret med henblik på denne særordning.

Artikel 369xc

En afgiftspligtig person underretter identifikationsmedlemsstaten om påbegyndelse og ophør af sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning eller ændringer i denne virksomhed, som gør, at den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af særordningen. Den afgiftspligtige person meddeler disse oplysninger elektronisk.

Artikel 369xd

En afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen, skal for så vidt angår afgiftspligtige transaktioner i henhold til denne særordning kun registreres med henblik på momsformål i identifikationsmedlemsstaten. Til dette formål anvender identifikationsmedlemsstaten det individuelle momsregistreringsnummer, der allerede er tildelt den afgiftspligtige person af hensyn til denne afgiftspligtige persons forpligtelser i henhold til den indenlandske ordning.

Artikel 369xe

Identifikationsmedlemsstaten udelukker en afgiftspligtig person fra særordningen i følgende tilfælde:

a) hvis den afgiftspligtige person meddeler identifikationsmedlemsstaten, at vedkommende ikke længere foretager overførsler af egne varer omfattet af denne særordning

b) hvis det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning er ophørt

c) hvis den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af denne særordning

d) hvis den afgiftspligtige person vedvarende undlader at følge reglerne for denne særordning.

Artikel 369xf

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, indsender elektronisk til identifikationsmedlemsstaten en momsangivelse for hver måned, uanset om der er foretaget overførsler af varer omfattet af særordningen. Momsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som momsangivelsen vedrører.

Artikel 369xg

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369xd nævnte individuelle momsregistreringsnummer og for hver medlemsstat, hvortil varer forsendes eller overføres, den samlede værdi uden moms af de af denne særordning omfattede overførsler, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i afgiftsperioden.

Momsangivelsen skal også indeholde ændringer, jf. stk. 3.

2. Hvis varer forsendes eller transporteres fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen indeholde den samlede værdi uden moms af de af denne særordning omfattede overførsler for hver medlemsstat, fra hvilken varerne forsendes eller transporteres.

Momsangivelsen skal også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hver medlemsstat, fra hvilken de i første afsnit omhandlede varer forsendes eller transporteres, hvis et sådant foreligger. Momsangivelsen skal indeholde de i dette stykke omhandlede oplysninger opdelt efter medlemsstat, til hvilken varerne forsendes eller transporteres.

3. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen indtil den dato, hvor momsangivelsen skal indsendes i overensstemmelse med artikel 369xf, medtages sådanne ændringer i denne momsangivelse.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen for en tidligere afgiftsperiode efter den dato, hvor momsangivelsen skulle indsendes i overensstemmelse med artikel 369xf, medtages sådanne ændringer i en momsangivelse for en efterfølgende afgiftsperiode inden for tre år efter den dato, hvor den oprindelige momsangivelse skulle indsendes i overensstemmelse med nævnte artikel. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante medlemsstat, til og fra hvilken varerne forsendes eller transporteres, afgiftsperioden og det afgiftspligtige beløb, der skal ændres.

Artikel 369xh

1. Momsangivelsen udfærdiges i euro.

Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at momsangivelsen udarbejdes i deres nationale valuta.

Hvis der er anvendt andre valutaer til leveringer, anvender en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, den gældende valutakurs på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges.

2. Omregningen foretages ved anvendelse af de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse denne dag, den næste offentliggørelsesdag.

Artikel 369xi

Med henblik på denne særordning er erhvervelse af varer inden for Fællesskabet i den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres, fritaget.

Uanset artikel 214, stk. 1, indebærer erhvervelse af varer inden for Fællesskabet omhandlet i nærværende artikels stk. 1 ikke registreringspligt i overensstemmelse med artikel 214, stk. 1.

Med henblik på artikel 16, 18, 26, 185-189 og 192 anses den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede fritagelse for udøvelse af fuld fradragsret for den moms, der skulle svares, hvis denne fritagelse ikke fandt anvendelse.

Artikel 369xj

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed, der er omfattet af denne særordning, ikke i momsangivelsen for denne særordning angive den i henhold til artikel 168 fradragsberettigede moms i de medlemsstater, hvortil eller hvorfra varer er forsendt eller transporteret.

Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1), artikel 3 og artikel 8, stk. 1, litra e), i direktiv 2008/9/EF tilbagebetales den pågældende afgiftspligtige person i overensstemmelse med nævnte direktiver. Artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetalinger vedrørende varer og tjenesteydelser, som er anvendt med henblik på overførsler af egne varer, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af særordningen, skal vedkommende fradrage moms opkrævet i denne medlemsstat vedrørende varer eller tjenesteydelser, som er leveret til personen i medlemsstaten, i den momsangivelse, der skal indgives i overensstemmelse med artikel 250.

Artikel 369xk

1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal føre regnskab over overførsler af egne varer, der er omfattet af særordningen. Disse regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at skattemyndighederne i de medlemsstater, som varerne er blevet forsendt eller transporteret fra og til, kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.

2. De i stk. 1 omhandlede regnskaber skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for den medlemsstat, som varerne er blevet forsendt eller transporteret fra og til, og for identifikationsmedlemsstaten.

Disse regnskaber opbevares i en periode på ti år fra den 31. december i det år, hvor overførslen af egne varer blev foretaget.«

Artikel 4

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. juli 2029

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 243, stk. 3, udgår.

2) Artikel 262, stk. 2, udgår.

Artikel 5

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. juli 2030

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 42, litra b), affattes således:

»b) erhververen har opfyldt forpligtelserne i artikel 262, stk. 1, litra c), med hensyn til leveringer, for hvilke afgiften påhviler kunden i overensstemmelse med artikel 197.«

2) Artikel 138, stk. 1a, affattes således:

»1a. Fritagelsen i denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har opfyldt den forpligtelse, der er fastsat i artikel 262 og 263, til at meddele oplysninger om transaktioner inden for Fællesskabet, eller de fremsendte oplysninger ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen som krævet i henhold til artikel 264, medmindre leverandøren behørigt kan begrunde eventuelle mangler til de kompetente myndigheders tilfredshed.«

3) I artikel 168 tilføjes følgende stykke:

»Når en transaktion er omfattet af indberetningskravene i artikel 271a, stk. 1, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med de betingelser, som de fastlægger, fastsætte, at kunden kun skal være berettiget til at fradrage eller kræve tilbagebetaling af den moms, som skal betales eller er betalt, når vedkommende er i besiddelse af en elektronisk faktura, der er udstedt i overensstemmelse med kravene i artikel 218, stk. 3.«

4) Artikel 217 affattes således:

»*Artikel 217*

Med henblik på dette direktiv forstås ved »elektronisk faktura« en faktura, der indeholder de i dette direktiv krævede oplysninger, og som i det mindste i forbindelse med dataene omhandlet i artikel 262 og 271b er udstedt, fremsendt og modtaget i et struktureret elektronisk format, der muliggør automatisk og elektronisk behandling af fakturaen.«

5) Artikel 218 affattes således:

»*Artikel 218*

1. Elektroniske fakturaer og dokumenter eller meddelelser i papirform eller i andre elektroniske formater end elektroniske fakturaer skal opfylde betingelserne i dette kapitel for at blive godkendt som fakturaer.

2. Med henblik på dette direktiv udstedes fakturaer som elektroniske fakturaer. Medlemsstaterne kan dog acceptere dokumenter eller meddelelser i papirform eller i andre elektroniske formater end elektroniske fakturaer for transaktioner, der ikke er omfattet af indberetningsforpligtelserne i kapitel 6.

3. Elektroniske fakturaer skal overholde den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over dens syntakser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU (*). Medlemsstaterne kan tillade anvendelse af andre standarder for elektroniske fakturaer for leveringer af varer og tjenesteydelser på deres område end dem, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 262.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at elektroniske fakturaer udstedt af afgiftspligtige personer:

a) indeholder de i dette direktiv krævede oplysninger, og

b) overholder de krævede tekniske standarder for elektronisk fakturering, jf. stk. 3.

5. Medlemsstaterne tillader, at en afgiftspligtig person, der udsteder en faktura, eller en tredjepart, der handler i den afgiftspligtiges navn og for dennes regning, overholder de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 4.

Medlemsstaterne kan også tillade anvendelse af en offentlig portal, hvis en sådan findes.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj).«

6) Artikel 222, stk. 1, affattes således:

»For leveringer af varer, der foretages på de i artikel 138 fastsatte betingelser, eller for leveringer af varer eller tjenesteydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 194-197, udstedes der en faktura senest ti dage efter afgiftspligtens indtræden.

I tilfælde af afdrag inden leveringer af varer eller tjenesteydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 194-197, udstedes der en faktura senest ti dage efter modtagelsen af afdraget.«

7) Artikel 223 affattes således:

»*Artikel 223*

Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer mulighed for at udstede samlefakturaer, der omfatter flere særskilte leveringer af varer eller tjenesteydelser, forudsat at momsen på de leveringer, der er nævnt på samlefakturaen, forfalder i samme kalendermåned.

For leveringer af varer eller tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 222, udstedes samlefakturaer senest ti dage efter udgangen af den kalendermåned, som samlefakturaen vedrører.

Medlemsstaterne kan udelukke muligheden for at udstede samlefakturaer i visse sektorer, der indebærer en særlig risiko for svig. Medlemsstaterne underretter Momsudvalget om de udelukkelser, som de har indført.«

8) I artikel 226 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 11a) affattes således:

»11a) i tilfælde af at kunden er betalingspligtig for momsen, angivelsen »omvendt betalingspligt« og i tilfælde af levering af varer, for hvilke kunden er betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 197, desuden angivelsen »trekantshandel««.

b) Følgende numre tilføjes:

»16) hvis der er tale om en berigtigende faktura, jf. artikel 219, det fortløbende nummer, der identificerer den berigtigede faktura, jf. dette stykkes nr. 2)

17) leverandørens bankkontonumre eller virtuelle kontonumre eller alle andre identifikatorer, som utvetydigt identificerer leverandørens konti, hvortil modtagerne af en faktura kan betale den.«

9) Artikel 232 affattes således:

»*Artikel 232*

Udstedelse til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person af en elektronisk faktura, som overholder den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over dens syntakser i henhold til direktiv 2014/55/EU, forudsætter ikke, at modtageren er indforstået hermed. En medlemsstat kan dog gøre fakturaer, der overholder denne standard, betinget af modtagerens accept for transaktioner, der ikke er omfattet af indberetningsforpligtelserne i dette afsnit kapitel 6, når den pågældende medlemsstat har gjort brug af muligheden i nærværende direktivs artikel 218, stk. 2.

Udstedelse til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person af en elektronisk faktura, som overholder en anden standard, eller af fakturaer i andre elektroniske formater end elektroniske fakturaer forudsætter, at modtageren er indforstået hermed. Medlemsstater, der har gjort brug af muligheden i artikel 218, stk. 3, kan dog bestemme, at elektroniske fakturaer, der anvender andre standarder, ikke forudsætter, at modtageren, som er etableret på deres område, er indforstået hermed.

Medlemsstater, der har gjort brug af muligheden i artikel 221, stk. 1, kan gøre udstedelse af elektroniske fakturaer eller af fakturaer i andre elektroniske formater end elektroniske fakturaer betinget af, at modtageren er indforstået hermed.«

10) I artikel 233, stk. 2, affattes indledningen således:

»Ud over den form for virksomhedskontrol, der er beskrevet i stk. 1, er følgende eksempler på teknologier, der sikrer ægtheden af oprindelsen og integriteten af indholdet af en elektronisk faktura eller af dokumenter eller meddelelser i andre elektronisk formater end elektroniske fakturaer:«.

11) Artikel 235 affattes således:

»*Artikel 235*

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav til elektroniske fakturaer eller dokumenter eller meddelelser i andre elektroniske formater end elektroniske fakturaer udstedt for varer eller tjenesteydelser, der er leveret på deres område fra et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand, der svarer til reglerne i direktiv 2010/24/EU og forordning (EU) nr. 904/2010.«

12) Artikel 236 affattes således:

»*Artikel 236*

Hvis partier omfattende flere elektroniske fakturaer eller dokumenter eller meddelelser i andre elektroniske formater end elektroniske fakturaer fremsendes til eller stilles til rådighed for samme modtager, kan oplysninger, som er fælles for de forskellige fakturaer, blot angives én gang, hvis der for hver faktura er adgang til samtlige oplysninger.«

13) I afsnit XI, kapitel 6, affattes overskriften således:

»**KAPITEL 6**

Krav til digital indberetning«.

14) I afsnit XI, kapitel 6, indsættes efter titlen på kapitlet følgende som overskrift til afdeling 1:

»AFDELING 1

KRAV TIL DIGITAL INDBERETNING I FORBINDELSE MED GRÆNSEOVERSKRIDENDE LEVERINGER AF VARER OG TJENESTEYDELSER I FÆLLESSKABET MELLEM AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER«.

15) Artikel 262 affattes således:

»*Artikel 262*

1. Enhver afgiftspligtig person, der er registreret med henblik på momsformål, skal indsende de i artikel 264 omhandlede oplysninger med hensyn til følgende transaktioner:

a) leveringer og overførsler af varer, der foretages i overensstemmelse med artikel 138, stk. 1, og stk. 2, litra c)

b) erhvervelser af varer inden for Fællesskabet, der foretages i overensstemmelse med artikel 20, og hermed sidestillede transaktioner omhandlet i artikel 21 eller 22

c) leveringer af varer og tjenesteydelser, bortset fra varer eller tjenesteydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, for hvilke kunden er betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 194, for så vidt som kunden er registreret med henblik på momsformål, eller i henhold til artikel 195, 196 eller 197, og

d) erhvervelse af varer og tjenesteydelser, bortset fra varer eller tjenesteydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, for hvilke kunden er betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 194, for så vidt som kunden er registreret med henblik på momsformål, eller i henhold til artikel 195, 196, 197 eller 204.

2. De data, der er omhandlet i artikel 264 med hensyn til de i nærværende artikels stk. 1 anførte transaktioner, indsendes til den medlemsstat, der har tildelt den afgiftspligtige person det momsregistreringsnummer, som den pågældende afgiftspligtige person har anvendt til den transaktion, som dataene vedrører.

3. Uanset denne artikels stk. 1, litra a) og b), indsender afgiftspligtige personer, der er registreret i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 5, ikke data om overførsler af egne varer eller om transaktioner, der sidestilles med erhvervelser inden for Fællesskabet i henhold til artikel 21 eller 22, og som vedrører de samme varer.«

4. Medlemsstaterne kan bestemme, at afgiftspligtige personer, der er registreret med henblik på momsformål, ikke skal indsende de i artikel 264 omhandlede oplysninger med hensyn til de i nærværende artikels første afsnit, litra b) og d), anførte transaktioner. Medlemsstater, der benytter sig af denne mulighed, giver Kommissionen meddelelse om disse foranstaltninger, og den underretter de øvrige medlemsstater om følgende:

a) vedtagelsen af foranstaltningen, inden den træder i kraft, og

b) den dato, hvor den pågældende foranstaltning ikke længere finder anvendelse, før den pågældende dato.«

16) Artikel 263 affattes således:

»*Artikel 263*

1. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 264, fremsendes for hver enkelt transaktion omhandlet i artikel 262, stk. 1, litra a) og c), af de afgiftspligtige personer, der er forpligtet til at udstede en faktura vedrørende de i nævnte litraer omhandlede transaktioner på det tidspunkt, hvor fakturaen udstedes eller skulle have været udstedt.

Hvis den faktura, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, udstedes af erhververen af varerne eller af modtageren af tjenesteydelserne på vegne af den afgiftspligtige person, der er forpligtet til at udstede en faktura, fremsendes de i artikel 264 omhandlede oplysninger for hver enkelt transaktion omhandlet i artikel 262, stk. 1, litra a) og c), senest fem dage efter den dato, hvor fakturaen er udstedt eller skulle have været udstedt.

2. De i artikel 264 omhandlede oplysninger fremsendes for hver enkelt transaktion omhandlet i artikel 262, stk. 1, litra a) og c), af de afgiftspligtige personer, til hvem der skal udstedes en faktura vedrørende de i nævnte litraer omhandlede transaktioner senest fem dage efter modtagelsen af fakturaen. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om fremsendelse af oplysninger om disse transaktioner, hvis den person, som en faktura skal udstedes til, ikke har modtaget fakturaen rettidigt.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 fremsendes oplysningerne af den afgiftspligtige person eller af en tredjepart på den afgiftspligtige persons vegne. Medlemsstaterne sørger for elektroniske midler til indsendelse af sådanne oplysninger.

Medlemsstaterne tillader fremsendelse af disse oplysninger, som overholder den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over dens syntakser i henhold til direktiv 2014/55/EU.

4. Med henblik på denne artikels stk. 1 og 2 fastlægges den ensartede elektroniske meddelelse for indberetning af oplysningerne efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i forordning (EU) nr. 904/2010.«

17) Artikel 264 affattes således:

»*Artikel 264*

Der fremsendes følgende oplysninger i overensstemmelse med artikel 263:

a) for så vidt angår leveringer af varer, der foretages i overensstemmelse med artikel 138, stk. 1, og leveringer af varer og tjenesteydelser, bortset fra varer eller tjenesteydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, og for hvilke kunden er betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 194-197, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 226, nr. 1)-4), 6), 7), 8), 11), 16) og 17) og, hvis det er relevant, nr. 11a)

b) for så vidt angår overførsler, der foretages i overensstemmelse med artikel 138, stk. 2, litra c), de oplysninger, der er omhandlet i artikel 226, nr. 1)-4), 6), 7), 8), 11) og 16)

c) for så vidt angår erhvervelser af varer inden for Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 20 og hermed sidestillede transaktioner i henhold til artikel 22 de oplysninger, der er omhandlet i artikel 226, nr. 1)-4), 6), 7), 8), 9), 10), 11), 16) og 17)

d) for så vidt angår transaktioner, der sidestilles med erhvervelser af varer inden for Fællesskabet i henhold til artikel 21, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 226, nr. 1)-4), 6), 7), 8), 9), 10), 11) og 16)

e) for så vidt angår erhvervelse af varer og tjenesteydelser, bortset fra varer eller tjenesteydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, og for hvilke kunden er betalingspligtig for momsen i henhold til artikel 194, 195, 196, 197 eller 204, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 226, nr. 1)-4), 6), 7), 8), 9), 10), 16) og 17) samt, hvis det er relevant, nr. 15).«

18) Artikel 265-271 udgår.

19) I afsnit XI, kapitel 6, tilføjes følgende afdeling:

»AFDELING 2

KRAV TIL DIGITAL INDBERETNING I FORBINDELSE MED EGENLEVERINGER OG LEVERINGER AF VARER OG TJENESTEYDELSER MELLEM AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER PÅ EN MEDLEMSSTATS OMRÅDE

Artikel 271a

1. Medlemsstaterne kan kræve, at afgiftspligtige personer, der er etableret eller registreret med henblik på momsformål på deres område, elektronisk sender deres skattemyndigheder oplysninger om andre leveringer af varer og tjenesteydelser end dem, der er omhandlet i artikel 262, på deres område til dem selv eller til andre afgiftspligtige personer.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at afgiftspligtige personer, der er etableret eller registreret med henblik på momsformål på deres område, elektronisk sender deres skattemyndigheder oplysninger om andre leveringer af varer og tjenesteydelser end dem, der er omhandlet i artikel 262, på deres område til dem fra dem selv eller fra andre afgiftspligtige personer.

Artikel 271b

1. Hvis en medlemsstat kræver, at oplysningerne fremsendes i henhold til artikel 271a, stk. 1, fremsender den afgiftspligtige person, der er forpligtet til at udstede fakturaen, eller en tredjepart på vegne af denne afgiftspligtige person sådanne oplysninger om hver enkelt transaktion på det tidspunkt, hvor fakturaen udstedes eller skulle have været udstedt.

Hvis fakturaen udstedes af erhververen af varerne eller af modtageren af tjenesteydelserne på vegne af den afgiftspligtige person, der er forpligtet til at udstede en faktura, fremsendes de i artikel 271a, stk. 1, omhandlede oplysninger for hver enkelt transaktion senest fem dage efter den dato, hvor fakturaen er udstedt eller skulle have været udstedt.

2. Hvis en medlemsstat kræver, at oplysningerne fremsendes i henhold til artikel 271a, stk. 2, fremsender den afgiftspligtige person, som der er udstedt en faktura til, eller en tredjepart på vegne af denne afgiftspligtige person sådanne oplysninger om hver enkelt transaktion senest fem dage efter modtagelsen af fakturaen. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om fremsendelse af oplysninger om disse transaktioner, hvis den person, som en faktura skal udstedes til, ikke har modtaget fakturaen rettidigt.

3. Medlemsstaterne tillader fremsendelse af oplysninger fra elektroniske fakturaer, som overholder den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over dens syntakser i henhold til direktiv 2014/55/EU.

Medlemsstaterne kan tillade fremsendelse af oplysninger fra elektroniske fakturaer ved hjælp af andre dataformater end den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over dens syntakser i henhold til direktiv 2014/55/EU, forudsat at de andre dataformater sikrer interoperabilitet med nævnte standard.

4. Medlemsstater, der kræver fremsendelse af oplysninger i henhold til artikel 271a, kan begrænse omfanget af denne forpligtelse til visse kategorier af afgiftspligtige personer eller visse typer transaktioner. De fastlægger også, hvilke oplysninger der skal fremsendes.

Artikel 271c

Senest den 31. marts 2033 forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne Rådet en foreløbig evalueringsrapport om, hvordan den elektroniske fakturering i kapitel 3 og de krav til digital indberetning inden for Fællesskabet og indenlandsk digital indberetning, der er fastsat i dette kapitel, fungerer. I denne rapport skal Kommissionen:

a) vurdere foranstaltningernes indvirkning på effektiviteten af momsopkrævningen og reduktionen af momsgabet, på antallet af kontroller, som skattemyndighederne udfører, samt på mindskelsen af den administrative byrde og på omkostningsbesparelser for afgiftspligtige personer

b) vurdere indvirkningen af den mulighed, der gives medlemsstaterne i artikel 262, stk. 4, på momssvig i andre medlemsstater og på, hvordan det centrale VIES fungerer

c) vurdere de tekniske problemer hidrørende fra gennemførelsen af foranstaltningerne, såsom fejl, forsinkelser og udeladelser i forbindelse med fremsendelse af fakturaer og oplysninger

d) gøre status over de foranstaltninger og tjenester, som medlemsstaterne har indført og stillet til rådighed for skatteyderne for at lette deres administrative byrde

e) gøre status over mulige nye teknologiske udviklinger inden for elektronisk fakturering og digital indberetning

f) i overensstemmelse hermed vurdere behovet for yderligere foranstaltninger og, hvis den anser det for nødvendigt, fremsætte et passende lovgivningsforslag til sådanne foranstaltninger.«

20) Artikel 273 affattes således:

»*Artikel 273*

Medlemsstaterne kan pålægge andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af moms og for at undgå unddragelse, forudsat at afgiftspligtige personer foretager ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne, og såfremt sådanne forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter i forbindelse med grænsepassage.

Muligheden i denne artikels stk. 1 kan ikke anvendes til at pålægge yderligere faktureringsforpligtelser ud over dem, der er fastsat i kapitel 3, eller til at indføre nye yderligere generelle transaktionsbaserede indberetningsforpligtelser for leveringer eller erhvervelser af varer og tjenesteydelser mellem afgiftspligtige personer, der er registret med henblik på momsformål i Unionen, ud over dem, der er fastsat i kapitel 6. Medlemsstaterne kan dog kræve, at afgiftspligtige personer opbevarer oplysninger om deres transaktioner med henblik på indberetning af de oplysninger, som er nødvendige for at udarbejde og indgive en momsangivelse eller til revisionsformål. Medlemsstater, der den 1. januar 2024 havde en generel transaktionsbaseret indberetningsforpligtelse for andre leveringer af varer og tjenesteydelser end dem, der er omhandlet i artikel 262, kan opretholde disse indberetningsforpligtelser, indtil de indfører et digitalt system for indberetning i realtid af leveringer af varer og tjenesteydelser, som opfylder kravene i kapitel 6, afdeling 2.

Medlemsstater, der den 1. januar 2024 havde en generel transaktionsbaseret indberetningsforpligtelse for andre erhvervelser af varer og tjenesteydelser end dem, der er omhandlet i artikel 262, kan opretholde disse indberetningsforpligtelser, indtil de indfører et digitalt system for indberetning i realtid af erhvervelser af varer og tjenesteydelser, som opfylder kravene i kapitel 6, afdeling 2.

Medlemsstaterne kan opretholde kravet om, at afgiftspligtige personer opbevarer oplysninger om deres transaktioner med henblik på indberetning af de oplysninger, som er nødvendige for at udarbejde og indgive en momsangivelse eller til revisionsformål.

Medlemsstaterne kan pålægge indberetningsforpligtelser for andre transaktioner end dem, der er omfattet af indberetningsforpligtelserne i kapitel 6.«

Artikel 6

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne kan anvende de love og administrative bestemmelser, der vedrører artikel 1, nr. 2) og 3), fra den 14. april 2025. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2026 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2027.

3. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2028 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 3. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love bestemmelser fra den 1. juli 2028.

Uanset dette stykkes andet afsnit anvender medlemsstaterne tidligst fra den 1. juli 2028 og senest fra den 1. januar 2030 de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 3, nr. 1).

4. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2029 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 4. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2029.

5. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2030 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 5. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2030.

Uanset dette stykkes andet afsnit anvender de medlemsstater, der pr. 1. januar 2024 havde indført en indenlandsk digital transaktionsbaseret realtidsindberetningsforpligtelse, eller som inden den 1. januar 2024 havde fået tilladelse på grundlag af artikel 395 til at indføre en sådan forpligtelse, eller, hvis en sådan tilladelse ikke var nødvendig, som inden den 1. januar 2024 havde vedtaget national lovgivning om indførelse af en sådan indenlandsk digital transaktionsbaseret realtids-indberetningsforpligtelse, senest den 1. januar 2035 lovene og bestemmelserne vedrørende artikel 5, nr. 5), jf. artikel 218, og lovene og bestemmelserne vedrørende artikel 5, nr. 19), jf. artikel 271a og 271b, for så vidt angår indenlandsk elektronisk fakturering og indberetning. Hvis den i artikel 271c omhandlede foreløbige evalueringsrapport viser, at der er mangler, vurderer Kommissionen, om der er behov for yderligere foranstaltninger, og fremsætter om nødvendigt et passende forslag med henblik på at udsætte denne frist, indtil disse mangler er afhjulpet.

6. De i stk. 1-5 omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2025.

På Rådets vegne

A. DOMAŃSKI

Formand